

ostalo brez velikega vtisa na razpoloženje v četverosporazumovih deželah. Kak polom za pred nekaj mesecev tako cvetočo Rumunijo! Med tem, ko so bile rumunske armade kljub pomoči ruskih čet v Dobruči poražene, postopa ruski zavezniki z daželo zelo prezirljivo, jo gospodarsko izkorišča in zlorabi kot osvojeno zemljo. Moldavija je že sedaj za Rusijo — razširjena Besarabija. Vse je prišlo, kakor je priti moralo.

Osvojitev Konstanca pomeni politično, da je narčni, vpasti čez Rumunijo v Bolgarijo in zagotoviti rusko gospodstvo nad Turčijo po poti na suhem, padel v vodo. Rusom je pot v Carigrad zaprta! Zmaga pri Konstanci je povzročila, da je eden najvažnejših vojnih ciljev Rusije in četverosporazuma postal nedosegljiv.

Zmešnjava na sovražnem levem krilu.

Bolgarske čete so na svojem desnem krilu vrgle sovražnika s tako silo nazaj, da je rumunsko-rusko levo krilo ob Črnem morju bilo nenadoma vrženo ob svoje lastno središče. Nastala je grozna zmešnjava. Rumuni in Rusi so streljali na svoje lastne čete. Vse je bilo zmešano v velik klopčič. Sovražna armada je bežala v groznem neredu. Naši so jim pa sledili trdno za petami. Bolgari se niso zmenili ne za dež, ne za sneg, ne za grozno blatno ceste. Le naprej, le naprej! V zasedenih krajih so naše čete v Dobruči uplenile toliko najboljših moke, žita in kruha ter konzerv, da to cela naša dobruška armada več mesecev do dobra preskrbljena s potrebnimi živili.

Konstanca glavno skladišče sovražnih čet.

Rumuni in Rusi so smatrali Konstanco kot postojanko, ki se sploh ne da zavzeti. V Konstanci so se nahajale glavne zaloge sovražnih čet v Dobruči. Ogromna skladišča streliva, žita, moke, kave, tobaka, obleke, obuval so skoro prenapolnjena. Bolgarski naval na Konstanco se je izvršil tako nepričakovano, da Rumuni in Rusi niso niti mislili na to, da bi mesto izpraznili. Rumunska vlada je za napravo pristanišča in skladišč v Konstanci izdala samo leta 1912 70 milijonov. Skoro vsa rumunska trgovina je osredotočena v Konstanci.

Predeal in Črna veža.

Naši so dne 23. oktobra južno od Brašovega vdrli na rumunsko tla in po hudih bojih za gorske prelaze zavzeli rumunsko mesto Predeal, znano letovišče lahkoživih rumunskih in ogrskih gospodov. Južno od Predeala so naši južno od Sibinja že prekorčili mejo ter se polastili enega najvažnejših prehodov na rumunsko tla, prelaza Črna veža.

Zasedena mesta.

Konstanca šteje blizu 10.000. Medžidija 5.000, Rašova 3000, Tuzla 4000 in Predeal 1500 prebivalcev. Mesto Medžidija je mesto kužnih bolezni. Leta 1875 je Medžidija že štela 25.000 prebivalcev, a leto za letom umrje v tem mestu in v okolici grozno veliko ljudi na raznih kužnih boleznih.

Rusko bojišče.

Kakor se trudijo ob Sommi Angleži in Francozi v večji del brezuspešnih bojih, tako naskakujejo tudi Rusi že tedne in tedne naše postojanke zapadno od Lucka in v Galiciji. Dočim pa dosegajo Francozi in Angleži vsaj delne uspehe, nimajo Rusi sreče. Na volinjski fronti niso napredovali niti za ped, v Galiciji pa izgubljajo polagoma jarek za jarkom na zapadnem bregu Narajovke. Tako so dne 21. oktobra zopet izgubili kakih 10 km dolgo črto ob Narajovki med Svistelniki in Skomorohi Novimi, kakih 20 km severno od Haliča. V Karpatih je položaj naših čet ugoden.

Sneg in mraz.

Na sedmograškem gorovju, v Karpatih in deloma tudi v Galiciji in Voliniji je zapadel debel sneg. Mraz je zelo občuten.

Ruski naval.

Poddesetnik Mihael Konečnik piše Jožetu Konečniku v Smihel nad Mozirjem: Dragi bratrance! Novega ni sedaj nič, zato moram poseči nekoliko nazaj in ti opisati boje pred dobrim mesecem. Nastopil je dan 20. sept., kateri bi po mnenju Moskala že moral biti naš poslednji. Komaj se je nekoliko svitalo, smo dobili povelje: „K orožju!“ Točno ob pol 6. uri so zagrmeli sovražni topovi. Prvi strel so prihrumeli proti našim postojankam kakor goreči zmaji. Tem so sledili drugi ter tako naprej, da se ni več razločeval strel od strela, podobno je bilo groznemu grmenju. Zemlja se je tresla kot list na drevesu. Iz

več sto topov je Rus bruhal na nas s tako silo, da sem si mislil, da mora biti nas vseh konec. Debela drevesa so žvižgala po zraku kot metulji. In ta strahna borba je trajala do ¼ dveh popoldne. Ob ¼ dveh je ogenj naenkrat ponehal. Nastalo pa je silno vpitje „Hule! Hule!“, ki so ga zagnali Moskali, ki so se približali in napadli naše postojanke. A mi smo jih sprejeli hladno in trezno z brezštevnimi pozdravi naših svinčenk. To je bil pogled! Padale so glave kot trava pod ostro brušeno koso. Streljali smo s tako naglico, da je moral sovražnik hitro pobrisati nazaj. Pot za njimi pa je pokrivalo nebroj mrličev. Tako je prejel, kar je nameraval. Tudi nam ni smrt popolnoma prizanesla, a vendar so bile naše izgube v primeri s sovražnimi izgubami neznatne. Na jezo, da ni nič opravil, je vsul ogenj zopet po nas iz vseh svojih topov, a je po preteku dveh ur ponehal. Tako je minil ta dan, ki je bil mnogim poslednji. Jaz sem bil z poveljnikom rojne vrste, desetnikom in četovodjem skupaj. A nazadnje sem ostal sam na svojem mestu zdrav, ona dva sta bila oba ranjena.

Slovenski dragonci v Galiciji.

Poroča dragonec Franc Korošec

Jesen je zopet tu! Kakor neprodiren pajčolan leži megla po nepreglednih galiških poljanah. Se le kadar je sonce že visoko, se megla razprši in naše oko se željno upre po teh planjavah, ki so nasičena s krvjo tolikih borilcev in kjer se dvigajo grobovi tolikih junakov.

Tudi lastovke so se že jele zbirati, da skupno odlete proti jugu. Naročil sem jim, da naj, kadar polete mimo naših domov, izroče pozdrave vsem, posebno onim, ki nas tako težko čakajo. Ako so me slišale, ne znam.

Ah, kako prijetno bi zdaj bilo doma! Delo na polju in trgatve, vse to vzbuja misli na one lepe dneve iz prejšnjih mirnih dnih.

Postavljeni smo na prednje straže. Ni tu mnogo zabave več, ker Rusi zadnje dni malo napadajo. Le tuintam se še priplazi kaka patrulja, katero v kratkem in srčitem boju zapodimo v beg. Pusto in dolgočasno nam je, vedno imamo le isto službo, prežimo noč in dan na straži. Razvedrilo nas le pisma in pa časopisi. Za cerkvene obiske pa ne najdemo mnogo priložnosti, pač pa se sami večkrat spomnimo na Boga in najčistejšo Devico. Priporočamo se tudi vsem domačim v molitev!

Iskrene pozdrave vsem bralcem in bralkam „Slovenskega Gospodarja“ pošiljajo slovenski dragonci: Franc Korošec, Mihael Hlastič, Ivan Rubin, Alojz Rep, Lovro Jan, Jožko Knez in Franc Podkrižnik.

Jednajst Sloven ev premagalo močno rusko patruljo

Izvirno poročilo iz ruskega bojišča dne 10. okt.

Bili smo sami slovenski fantje nekega dne zjutraj ob sedmi uri zbrani v naši postojanki. Prišle so ruske patrulje pred nas slovenske fante, ki smo tu stali v zakopih v temnem gozdu. Sovražna patrulja bi nas bila rada zajela, pa se ji ni posrečilo. Urno smo jih odbili z našimi čvrstimi močmi. Bilo nas je samo 11 mož. Naše puške so bile zelo gorke, ker smo sovražniku z neprestanim ognjem dobro nabrusili pete. Imeli smo izvršnega poveljnika, četovodjo Holcapla.

Vsem znancem in prijateljem ter čitateljem našega „Slov. Gospodarja“ pošiljamo pristrčne pozdrave iz ruske bojne črte, kjer stojijo hrabri slovenskoštajerski in kranjski slovenski dragonci. Četovodja F. Holcapfel, doma od Sv. Ane v Slov. gor.; Zmazek Franc, iz Godemarec pri Ljutomeru; Anton Rihtar iz Dobrne pri Celju; Sušnik Valentin iz Gočove v Slov. gor.; Lustik Peter iz Dobnskega pri Ljubljani; Engelbert Goltes iz Slov. Bistrice; Franc Marčič iz Spodnje Polskave pri Pragerskem; Kirbos Jakob iz Gornje Voličine; Pečar Leopold od Sv. Leartia; Gornik Franc, od Sv. Križa pri Mariboru in Franc Fermulšek iz Poljčan.

Italijansko bojišče.

Na primorski fronti je vladal od 13. do 23. oktobra večinoma mir. Na obeh straneh so se pripravljali na bodoče boje. In dne 23. oktobra pravi naše uradno poročilo, da je postal topovski ogenj zopet besnejši. Ali je to predznak devete italijanske ofenzive?

Na Tirolskem so se v preteklem tednu vršili živahni boji v južnovzhodnem kotu pri gori Pasubio in vzhodno od Tridenta. Italijani so sedaj svoje napade opustili.

Slava avstrijskim zrakoplovcem!

Iz italijanskega bojišča nam pišejo mladeniči od oddelka strojnih pušk:

Bil je prijazen jesenski dan 14. oktobra, ko se je predznil pripluti sovražni zrakoplov čez našo mejo da bi si ogledal našo slovito tirolsko deželo. To-

da sreča mu ni bila mila. Pozabil je, kaj se je bilo zgodilo dne 24. septembra z njegovim tovarišem, ko je priplul na našo stran in so ga spravili k počitku na avstrijsko zemljo naši hralgi letalci. Kar se je zgodilo dne 24. septembra s sovražnim zrakoplovom, to ga je čakalo tudi danes.

Bilo je okoli 5. ure popoldne, ko se zasliši nekaj glasov avstrijskih topov. Nad njimi se suče sovražni zrakoplov, kateremu se takoj pridružita 2 avstrijska; kmalu ga obdasta vsak od svoje strani. A že slišimo strojne puške in vidimo, da že gre sovražno letalo k počitku na avstrijsko zemljo. Vsi vojaki, gledalci tega prizora, so zakričali, vsak v svojem jeziku, slavo avstrijskim zrakoplovcem.

Kakor se spusti pri nas na Štajerskem škrlanček na njivo, tako naglo se je spustilo sovražno letalo na tla in se upižilo na glavo med kamenite plošče. Posebno nas je bilo veselje, ko smo slišali, da imajo naše strojne puške tudi v zraku posebno dober uspeh.

Srčne pozdrave pošiljamo vsem čitateljem našega „Slovenskega Gospodarja“ pešci od oddelka strojnih pušk: Franc Ribič od St. Jurija ob Taboru, Anton Znidar iz Makol pri Poljčanah, Ivan Reznik iz Petrovč pri Celju.

Metaleci min na Krasu.

(Izvirni dopis iz bojišča dne 11. oktobra.)

Osmo ofenziva našega laškega sosedu divja kakor najhuši vihar na morju. Topovi vseh kalibrov bljujejo svoj ogenj na nas, tako da je vse zamleto v prah. Mi se še zmiraj držimo v naših starih postojankah. Seveda se je tukaj težko živemu bitju držati, ker na vsak meter zemlje pade več granat. Od ranega jutra do poznega večera pojo topovi svojo smrtonosno pesem.

Drugič bom o tem več pisal. Mi smo tukaj menjenja, da so italijanske sile že izčrpane in bo kmalu ponehalo to grozno divjanje. (Ker je med tem osma ofenziva res že ponehala, vidimo, da so naši vojaki dobri poznavalci razmer na fronti. Op. ured.) Pozdravljamo v domovini vse naše roditelje, brate in sestre in tudi vsa poštena slovenska dekleta. Franc Lubaj iz Ptuja, Jakob Čelofiga iz Slivnice, A. Kokol iz Maribora in Jožef Krotel iz Pilštanja, metalci min na Krasu.

Macedonsko bojišče.

Borba za Bitolj postaja vedno hujša. 65.000 Srbov ter več francoskih in ruskih čet napada bolgarske postojanke ob reki Crni ter južno od Bitolja. In tej premoči se je posrečilo doseči v začetku nekaj vspohov na tej fronti ter potisniti bolgarsko desno krilo nekoliko nazaj proti Bitolju. Bolgarom so prisločile na pomoč avstrijske in nemške čete in prodiranje Sarraillove armade na tej črti je popolnoma ustavljeno. Bitolj se nahaja slejkoprej trdno v bolgarski oblasti. Sarraill zbira nova ojačenja, s katerimi namerava udariti s pomnoženo silo na Bitolj.

Srbski uspeh?

Francosko uradno poročilo z dne 20. oktobra pravi, da se je na fronti ob Strumi do Vardarja sedaj razvil silen artilerijski boj. Na levem bregu reke Črne, ki teče južnovzhodno od Bitolja, nadajujejo Srbi svoje prodiranje proti severu. Z naskokom so vzeli visoko planoto in vas V. Keselo ter prisilili tu močne bolgarske čete do umikanja. Srbi so vplenili 3 topove in več strojnih pušk.

Francosko bojišče.

Vsled velikih rumunskih porazov na Sedmograškem in v Dobruči so se vršila te dni v francoskem obrežnem mestu Boulogne velika vojna posvetovanja četverosporazumovih držav, na katerih so baje sklenili razbremeniti Rumunijo s pomnoženimi navali na nemške postojanke na francoskem bojišču, a na balkanskem bojišču pa z vzajemnim delovanjem zboljšati vojni položaj Rumunije. Zadnje dni napadajo angleško-francoske čete na francoskem bojišču od morske obali notri do Verduna nemške postojanke z neverjetno silo, toda brezuspešno. Pred Solun so pdešle nove četverosporazumove čete.

Grčija.

Grčija leze vedno bolj v brezno četverosporazuma. Izgubila je svoje brodoge. Sedaj vedno bolj izgublja tudi svoje vojaštvo. Venizelos je odredil vojaške nabore na otoku Kreta in na drugih grških otokih. Vspen naborov je ugoden. Nadalje je odredil mobilizacijo letnikov 1913 in 1914 v Novi Macedoniji in na vseh grških otokih. Tudi od atenske posadke se je pridružilo Venizelosu več tisoč mož. Venizeloso ministristvo je baje stavilo Bolgariji ultimatum zahtevo, da naj Bolgarija takoj izprazni zasedeno gr-

sko ozemlje Venizelosova moč narašča od dne do dne, nasploh pa pada moč grškega kralja. Po poroki iz Aten je izročila Francija po svojem zastopniku kralju Konstantinu četverstrančni zahtev, naj Grčija umakne vse svoje vojaštvo iz Tesalije (severne Grške) na Pelopones (južni del Grčije) ter da naj izroči četverstrančni vojni gradivo. Zahtev je kralj Konstantin baje že sprejel.

Grey o mirovnih pogojih.

Angleški zunanji minister Grey je v ponedeljek, dne 23. oktobra, imel pred zastopniki inozemskih časnikov govor, v katerem se je dotaknil vprašanja o mirovnih pogojih. To vprašanje, tako je izjavil Grey, se ne da rešiti, če se vedno ne jemlje v poštev, kako je prišlo do vojne. Nikdar ni preveč spomniti se na to; zakaj to je v zvezi z mirovnimi pogoji. Nemčija sedaj govori o miru. Pa za kakšen mir gre? Nemčija hoče imeti zagotovilo, da ne bo nikdar več napadena. To bi smela ona zahtevati, če bi ona bila napadena. Ker pa ni Nemčija bila napadena, temveč je ona napadla Evropo, je stvar četverstrančnega, da dobi zagotovilo za bodoči mir. — Pravijo, da je začela Rusija kot prva mobilizirati. S tem opravičujejo v Nemčiji naziranje, češ, Nemčija se ni spustila v svetovno vojno, da bi napadla, a marveč, ta vojska ji je bila vsiljena. Rusija je odredila, o čemur se pritožuje Nemčija, mobilizacijo še le potem, ko je Nemčija odklonila konferenco in tudi še le potem, ko je bilo v Nemčiji objavljeno, da je Nemčija odredila mobilizacijo in ko se je to poročilo brzojavno naznanilo v Petrograd. Če stavi štiri vellesile ponudbo, da naj o tem razsodi kako nepristransko sodišče, a ona država pa to ponudbo odkloni, ali so potem tiste štiri države, ki so ponudile razsodišče, zakrivile to svetovno vojno, ali jo je pa zakrivila tista država, ki je odklonila to ponudbo? Ruski car je predlagal, naj o sporu razsodi haško razsodišče. Nemčija je pa to odklonila, ali je potem izsilil vojsko tisti vladar, ki je stavil to ponudbo, ali pa tisti, ki jo je odklonil? Načrt Nemčije je bil, poraziti Francijo in Rusijo, Anglijo ločiti od drugih držav in jo strmoglaviti v nesrečo. Ne smemo nikoli pozabiti, da se nam je stavila ponudba, da bi Anglija ne posegla v vojno. Nemški poslanik nam je dal ponudbo, da naj Anglija ostane pod gotovimi pogoji nepristranska. Nemčija je torej zasledovala načrt, Anglije ne samo ločiti od drugih držav, ampak jo tudi spraviti v slab glas. Anglija bi si bila s tem nakopala zaničevanje člega sveta. K sreči se pa ta načrt Nemčije ni posrečil. Ponavljam besede našega ministrskega predsednika: „Borili se bomo tako dolgo, dokler ne bomo dosegli pravice do prostega razvoja pod enakimi pogoji in dokler se ne bode smatralo in napravilo vseh držav, bodisi velikih ali malih, kot eno samo družino izobraženega sveta.“

Državni zbor.

V ponedeljek, dne 23. oktobra, so se na Dunaju sestali načelniki državnozbornih klubov k posvetovanju, ali se naj skliče državni zbor ali ne. Posvetovanja so se udeležili tudi zastopniki gosposke zbornice. Kot zastopniki Hrvatsko-slovenskega kluba so bili navzoči načelnik kluba dr. Korošec, dež. glavar dr. Susteršič in zbornični podpredsednik vitez Pogacnik. Predsednik državne zbornice dr. Sylvester se je v otvoritvenem govoru v toplih besedah spomnil umorjenega ministrskega predsednika grofa Stürgkha. Izmed Slovencev sta govorila dr. Susteršič in dr. Korošec. Govorniki poslanske zbornice so se vsi izrekli načelno za sklicanje državnega zbora. Glede sklicanja delegacij pa vladajo še različna mnenja. Eni pravijo, da se naj skliče stare, drugi pa, da se izvolijo nove. Gosposka zbornica pa je v nasprotju s poslansko zbornico za sklicanje delegacij, ker ne veruje v mirno zborovanje državnega zbora. Vsekako pa bo odločil, ali se skliče državni zbor in delegacije, novi ministrski predsednik, ki bo baje dr. Körber, ki je že bil svoj čas ministrski predsednik.

Tedenske novice

Volitev v frančiškanskem redu. Dne 19. oktobra se je v Ljubljani v frančiškanskem samostanu pod predsedstvom generalnega vizitatorja p. Vendelina Vošnjaka vršila volitev novega predstojništva ljubljanske frančiškanske pokrajine. Izvoljeni so: o. Placid Fabiani za provinciala, o. Angelik Mlejnik za kustosa; defintoriji pa so: o. Hugolin Sattner, o. Severin Korošec (Maribor), o. Avgustin Čampa in o. Vincencij Kunstelj.

Na prižnici ga kap zadela. V kraju Oberalm na Solnograškem je šel tamošnji zelo priljubljeni župnik Franc Hauser na prižnico pridigovati. Med pridigo ga je zadela kap in župnik se je zgrudil mrtev na tla.

Ne prodajajte slovenske zemlje. „Narodni Listy“ prinašajo odločno svarilo proti prodajanju češ-

ke zemlje. Nemci se skrbno pripravljajo, da bi po ti velikanski vojni nemška zemlja ne prehajala v tuje roke. Umestna je beseda: „Kaj bi rekli sinu, ki bi prodal očeta in mater?“ To pač stori, kdor zemljo svojih staršev proda tujcu.

Prošnja Slovenske Straže. Slovenska Straža je v vojni prepustila vse nabiranje vojnookrbovalnim namenom, a ono, kar si je s požrtvovalnostjo že prej pridobila, da je mogla vzdrževati solstvo na Koroškem in druge naprave, sedaj pohaja. Zato se oglašajo s topro prošnjo, naj bi jo poverjeniki Družbe sv. Mohorja pripravili ljudstvu pri razdelitvi knjig! Zberite velik dar velike Mohorjeve družine! Pa tudi drugi domoljubi naj se Slovenske Straže večkrat spomnijo. Vsak vinar, ki ga dobi, bo dal slovenskemu ljudstvu!

Poslanec Pišek pri cesarskem namestniku. V soboto, dne 21. t. m., je bil poslanec Pišek pri ces. namestniku in mu je predložil razne pritožbe in prošnje kmetijskega prebivalstva glede sedanjega načina popisovanja in rekviriranja žita. Posebno je priporočal g. poslanec, naj se pri odmeri žita za domačo uporabo ozira tudi na število dninarjev, vjetnikov in drugih delavcev. Cesarski namestnik je obljubil, da se bo kmetiskim željam po možnosti ugodilo.

Začasno oproščenje živinorejcev od vojaške službe. Na predlog poljedelskega ministrstva je odredilo c. in kr. vojno ministrstvo, dogovorno s c. k. domobranskim ministrstvom: Da se pospešuje živinoreja po zimi, smeta dovoljevati vojaški poveljstvi v Inomestu in Gradcu za svoji okrožji oproščenja vojaške službe v času od 15. oktobra 1916 do dne 15. majnika 1917. 1. Taka oproščenja naj bodo omejena na osebe, ki je neobhodno potrebno za oskrbovanje živine; 2. se smejo odrediti oproščenja le za črno-vojnike letnikov 1865—1878 in 3. le za one črno-vojnike, ki ne pripadajo armadi na bojnem polju. Prošnje se naj vlagajo pri okrajnih glavarstvih.

Izkopavanje in prevažanje trupel padlih vojakov. Vojno ministrstvo določa, da se morajo vlagati prošnje za dovoljenje za izkopavanje in prevažanje trupel padlih vojakov ali na pristojno okrajno glavarstvo ali na vojaško poveljstvo ali pa na vojno ministrstvo, oddelek 9. Nadalje izraža vojno ministrstvo željo, da se naj počaka s takimi prošnjami tako dolgo, dokler traja vojna. Za Štajersko daje tozadevna podrobna obvestila vojaško poveljstvo v Gradcu, Maifredygassee 12.

Srečno svidenje dveh bratov. Ivan Urbas, doma na Slemenu pri Selnici ob Dravi, nam piše z južnega bojišča: Dne 4. oktobra sem se šel za najboljši srečnega. Čez dolg čas svetovne vojske sem našel brata, s katerim se že od leta 1914 nisva več videla. Dragi čitatelj! Ne moreš si predstavljati, kakšno je bilo našino srečanje, med gromenjem topov, v temni noči, da drug drugemu nisva mogla pogledati v obraz. Spoznala sva se po glasu. Ta nama je bil porok, da sva brata. Oba sva obmolnila, nobeden ni vedel, kaj bi rekel od veselja. Pa pravega veselja ni imel nobeden, ker prav vesel moreš biti le v domovini in nikdar v tujini. Dosti sva si imela povedati, tako da se je prikazala jutranja zarja in morala sva se ločiti, za kako dolgo, ve sam Bog. Tako zadovoljnega se sedaj počutiva ter vsem Slovincem in Slovenkam, čitateljem „Slovenskega Gospodarja“, pošiljava srčne pozdrave. Vaša somišljenika Ivan in Karol Urbas.

Od mrtvih vstal. Pešec Henrik Zakšek od pp. nam piše: Resnična zgodba, ki se je prigodila meseca julija 1916: Bilo je lepega poletnega dne in solnce je že precej toplo ogrevalo naše postojanke. Tudi polentar se je že najutrkoval. Začel je precej močno streljati iz topov raznih kalibrov. Za bližnjo skalo se je vlegel mož od oddelka strojnih pušk in zaspal. Drugi njegovi tovariši so ga videli, kam je šel in ga tudi pustili, naj spi. Kar pribrežni težka granata ter udari ravno na pečino nad možem. Začelo je leteti kamenje in koščeki železa na vse strani. Tudi na moža je padlo več kamnov, a on se ni zbudil. Kmalu nato gre nek četovodja k njemu, da bi videl, ali je še živ. Pride do njega, ga prime za nogo, pa reče tovarišem: „Saj je že čisto trd“ (mrtev). Odšli so vsi v stran; videli so, da je mrtev. Zvečer so ga mislili pokopati. A ni še bilo od tega 10 minut, kar so bili pri njem. Sedeli so v kritju, kar se tisti „mrtev“ mož naenkrat prebudi, vstane in pride k njim. Vsi so se začudili. Pred par minutami je bil mrtev, sedaj pa pride sem nepoškodovan in se začne povovarjati. Vsi so se mu čudili, kako je mogel tako trdo spati, da ni slišal in čutil udarcev granat ter šrapnelov. Danes se še nahaja na fronti zdrav in korajžen. Takšni smo mi hrabri fantje slovenske krvi!

Pozdravi prostovoljnih strelcev. Mnogo srčnih pozdravov pošiljajo iz strelskega jarka dragim domačim sledeči prostovoljni strelci: Franc Holo, Fr. Stebih, Franc Vogrin, Franc Hohnik, vsi štirje doma od Sv. Lovrenca v Slov. gor.. Hvala Bogu, smo še vedno zdravi. Kot zvesti sinovi Avstrije se hrabro borimo in Laha vedno krepko odbijamo.

Črnovojniki-vozniki pozdravljajo. Izza fronte se nam piše: Tudi mi, stari očetje-črnovojniki, kot vozniki za fronto, Te prosimo za prostorček in želimo, da se zanesrejo redno prihajaš k nam in vsem slovenskoštajerskim naročnikom, in nam pozdravljaš naše ljube žene in otročiče doma, ki jim želimo vse dobro. Franc Koletnik od Sv. Barbare v Halozah, Stefan Greif iz Pragarskega, Franc Trstenjak od Sv. Jurija na Ščavnici, Jožef Slana od Sv. Križa pri Ljutomeru, Martin Colnik od Male Nedelje, Fr. Pečnik iz Dolenje vasi, Franc Furjan iz Dobove p. Brežicah, Jožef Kučavica iz Brežic, Alojz Juvor iz Boračove pri Kapeli, Ivan Bancsek iz Vitania in J. Sumečnik iz Smihelja.

Pozdrav iz Pole. Slovenskoštajerski črnovojniki drugega poziva smo bili poslani na obal sinje Adrije, da tam čuvamo ključ Avstrije v Poli. Naše telo je sicer pri našem vojaškem opravilu, ali naše misli pogosto poletijo v toliprijazne Slovenske gorice med naše zapuščene družine in osamele domove. Posebno kadar zvečer po vsakdanjem opravilu skupaj sedimo ter kramljamo in preresetavamo dnevne novice, takrat pač nikdar ne pozabimo nanesti govor na svoje mile in drage. Mi pa tudi ne pozabimo večkrat obiskati Kralja miru v bližnji cerkvi, posvečeni presv. Srcu Jez. Tamkaj prav goreče pomolimo za zmago našega orožja, za toliko zaželeni mir in veselo povrnitev v ljubo domovino. Pristrane pozdrave pošiljajo svojim tovarišem v drugih krajih, kakor i vsem bralcem „Slovenskega Gospodarja“: Zizek Fr. od Sv. Ane na Krembergu, Maček Janez in Dvoršak Jožef od Sv. Petra pri Mariboru, Kukovec Janez od Sv. Lenarta v Slov. gor., Pipek Jakob od Sv. Barbare v Slov. gor., Dvoršak Franc od Negove, Gajsek Jakob iz Teharja pri Celju in še več drugih iz Štajerske.

Seznam vojnih poštne uradov, dopuščenih k prometu blagovnih vzorcev: Štev. 8, 11, 14, 16, 19, 19-II, 20, 20-V, 23, 24, 26, 29, 33, 37, 39, 51, 53, 55, 61, 69, 76, 79, 85, 88, 91, 94, 95, 102, 103, 105, 109, 110, 111, 113, 117, 117-II, 1254 128, 133, 137, 138, 145, —148, 166, 167, 171, 175—185, 188, 195, 195-II, 195-3, 200, 203, 205, 207—209, 212—215, 217—224, 226, 227, 230, 237, 239, 250, 252, 253, 255, 258, 259, 268, 269, 274—280, 282—284, 287—289, 291, 292, 294, 295, 298, 302—304, 306, 307, 312, 316, 320, 323, 324, 331, 333, 335, 339, 340, 350, 354, 356—360, 364, 369, 370, 372, —378, 380—383, 385, 386, 389—393, 399, 401, 403—409, 412 444, 444-II, 444-III, 508, 510—512, 514—517, 600, 602, 605, 607—609, 611—613, 630. — Pošiljanje blagovnih vzorcev pod obstoječimi pogoji je v bodoče dovoljeno na vojne poštne urade in etapne poštne urade s številko, ki so označene v tem seznamu. Vsi drugi vojni poštne uradi in etapni poštne uradi s številko, ki niso navedeni v gornjem seznamu, so zaprti za promet blagovnih vzorcev. Pošiljanje blagovnih vzorcev na c. in kr. etapne poštne urade s krajevno označbo je dopuščeno brez spremembe v dosedanjem obsegu.

Preloženi brezmesni dnevi za katoličane. — Štajersko cesarsko namestništvo razglasa: Ker sta dne 31. oktobra in 23. decembra za katoličane postna dneva, je dne 30. oktobra in 22. decembra dovoljeno katoličanom zavživati meso, istotako je dovoljeno zavživati meso na Božič dne 25. decembra, ki pride letos na drugače brezmesni ponedeljek.

20vinarski niklasti nove pridejo iz prometa s 1. januarjem 1917. Ker bodo 20vinarske niklaste nove jemale javne blagajne samo do dne 1. aprila leta 1917, se opozarja, da naj vsak zamenja najdalje do konca tega leta niklaste 20vinarske novce z drugimi novci.

Pegasti legar. V Meretincih pri Ptujju je za pegastim legarjem obolelo devet, v Laškem trgu pa eden begunec.

Razsvetljava grobov ob Vseh svetih prepovedana. V graških listih čitamo, da je cesarska namestnija za celo Štajersko prepovedala razsvetljavo grobov ob Vseh svetih.

Gospodarske novice.

Preskrba Maribora z mlekom. Cesarska namestnija je odredila ustanovitev urada za preskrbo mesta Maribora in okolice z mlekom. V Mariboru bo mleko, ki ga bodo pošiljali v občine, le in oddajalo strankam. Kmetiske o naročilo, tančno i ve pri porabi i varstvo vse odvi družine i bo morala vsa i sebnolo.

Ženskih članov, odkod i, koliko se i, na dan itd. O celi zadevi bomo takoj, ko se bodo izvedle vse podrobnosti, natančneje poročali. Upamo, da bo ces. kr. okrajno glavarstvo pri oddaji mleka postopalo napram kmetiskemu prebivalstvu tako, da ne bo nobenih pritožb. Pred vsem povdarjamo, da se mora kmetiskemu ljudstvu, ki ima radi rekviriranja žita, fižola in moka itak malo živiti, pustiti dovolj mleka za lastno uporabo, posebno za hrano otrokom in starim